

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

N. DIKON.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ :

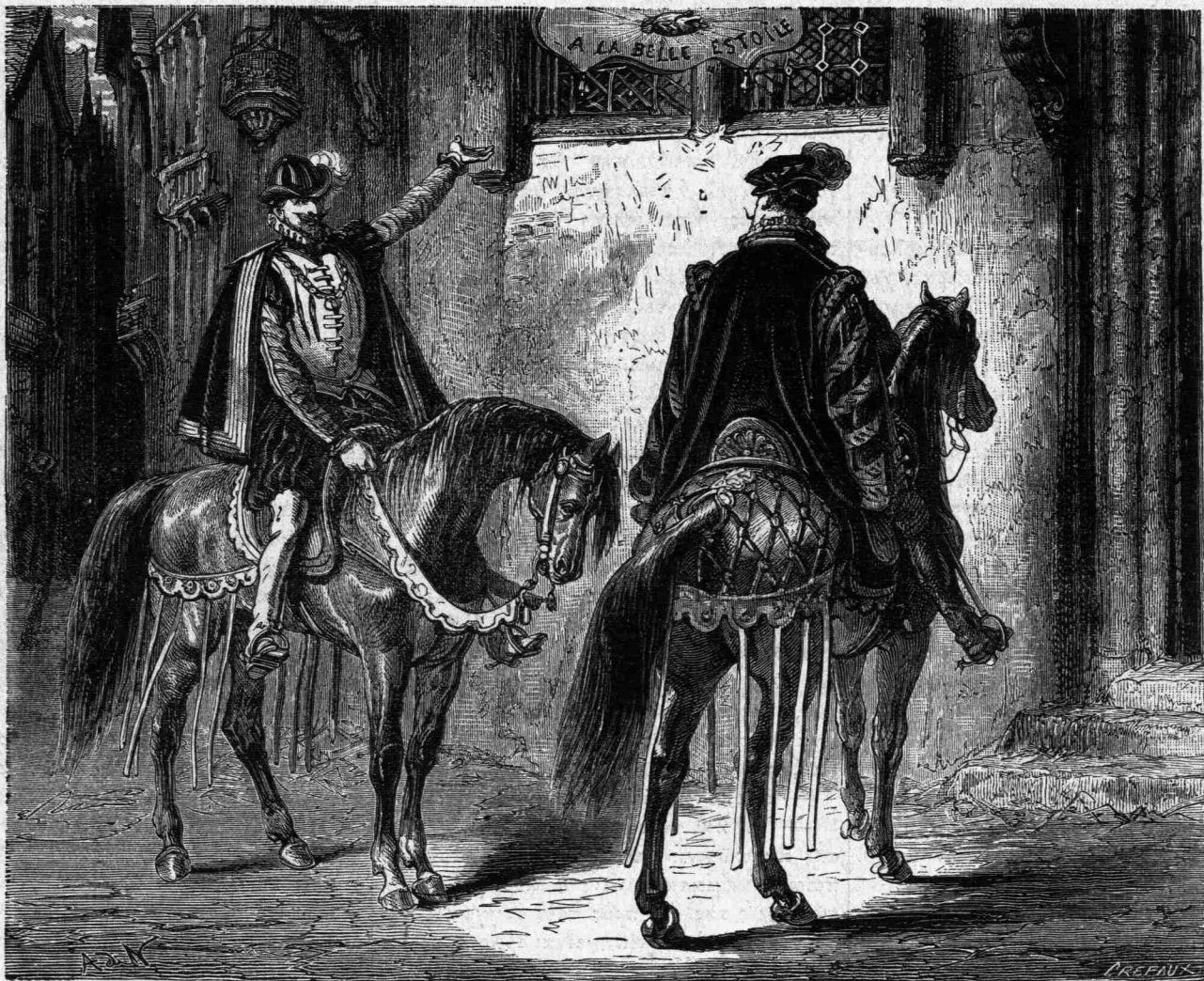
ὁδὸς Πατησίων, ἀριθμὸς 3, παρὰ τὸ
τυπογραφεῖον τῆς «Κορίνθου»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ἡ Βασίλισσα Μαρῶ, (μετὰ εἰκόνας) μυθιστορία Α. Δουμά. (Συνέχεια). — Ὑπόθεσις Κωμωδίας, διήγημα Α. Karr, μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου. (Συνέχεια) — Ἡ Λουσιμένη Χινοῦμισσα, μυθιστορία Λεῖλας Χινοῦ. (Συνέχεια). — Ἡ Μονομαχία ὑπὸ Δίμ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ :

Ἐν Ἀθήναις: δρ. δ, ταῖς ἑκατασίαις 6, τὸ ἐξωτερικὸν 10
ΦΥΛΛΑ προσηνυόμενα λεπτὰ 20.

Αἰσυνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματοσχημοῦ καὶ χαρτονομισμάτων
παντὸς ἔθνους.

Ὁμολογεῖσθε τοῦλάχιστον ὅτι ἡ εἰκὼν εἶνε θεατικωτάτη. [Σελίς 27].

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΩ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

[Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον].

— ὦ! τὸ εἰξευρον κάλλιστα ὅτι θὰ
λθῇ, ἀνέκραξεν ὁ δούξ.

— Ἐρρίκε, εἶπεν ἡ Μαργαρίτα, μετὰ
ωνῆς ἀποφασιστικῆς, λαμβάνουσα τὴν
ἐστρα τοῦ δούκους. Ἐρρίκε, τώρα θὰ ἴδῃς
ἐν κρατῶ τὸν λόγον μου, καὶ ἂν δύναται
εἰς νὰ βασισθῇ εἰς ὅ,τι τῷ ὑπεσχέθην.

Εἰσελθε εἰς τὸ τιμωνίόν μου.

— Δέσποινα, ἄφες με ν' ἀνχωρήσω ἂν
ἵναι ἔτι καιρὸς, διότι σκέφθητι ὅτι εἰς
τὸ πρῶτον δεῖγμα τοῦ πρὸς σὲ ἔρωτός του
ἐξέρχομαι τοῦ τιμωνίου καὶ τότε συμφορὰ
εἰς αὐτόν!...

— Εἶσαι τρελλός! Εἰσελθε, εἰσελθε σοὶ
λέγω· ἐγὼ ἐγγυῶμαι.

Καὶ ὥθησε τὸν δούκα εἰς τὸ τιμω-
νιον.

Ἦτο καιρὸς. Μόλις ἐκλείσθη ἡ θύρα ὅ-
πισθεν τοῦ πρίγκηπος, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς
Ναβάρρας, μετὰ δύο ἀκολουθῶν φερόντων
δύο κηροπήγια μετὰ ὀκτὼ λαμπάδων ἐκ
κιτρίνου κηροῦ, ἐφάνη μειδιῶν ἐπὶ τοῦ οὐ-
δοῦ τοῦ κοιτώνος.

Ἡ Μαργαρίτα ἐκρυσπε τὴν ταρχήν της
ποιήσασα αὐτῷ βαθεῖαν υπόκλισιν.

— Δὲν κατεκλίθητε ἀκόμη, δέσποινα;
ἠρώτησεν ὁ Βερνός, τὸ ἦθος ἔχων εἰλικρι-
νὲς καὶ φαιδρόν. Μὴ κατὰ τύχην μὲ περιε-
μένετε;

— Οὐχί, δέσποτα, ἀπήντησεν ἡ Μαργα-
ρίτα, διότι χθὲς ἀκόμη μοὶ εἶπατε, ὅτι δὲν
ἄγνοεῖτε ὅτι οἱ γάμοι ἡμῶν ἦσαν πολιτικὴ
συμπαχία καὶ ὅτι οὐδέποτε θὰ μ' ἐξεδιά-
ζετε.

— Ἀριστα! ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι λό-
γος ὅπως μὴ συνδιαλεχθῶμεν ὀλίγον. Γι-
λόννη, κλείσε τὴν θύραν καὶ ἄφες μας μό-
νους.

Ἡ Μαργαρίτα, ἥτις ἐκάθητο, ἠγέρθη
καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, ὥστε ἤθελε νὰ δια-
τάξῃ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅπως μείνωσιν.

— Εἶναι ἀνάγκη νὰ κράξω τὰς θαλα-
μηπόλους σας; Ὅτ' τὸ πράξω, ἂν τὸ θέ-
λετε, καίτοι ὁμολογῶ ὅτι δι' ὅσα ἔχω νὰ
εἶπω, ἐπεθύμουν νὰ ἤμειθα μόνοι.